

בְּרֵפֶת הַמַּאִיר

זוכי פרס מוזיאון ישראל לאיור –
דור המייסדים של האיור הישראלי
בן-זמננו, בחרו להציג בתערוכה מאיירים
צעירים ומבטיחים שנמצאים בתחילת
דרכם בתחום האיור:

יוסי אבולעפיה בחר באלי בבג'נוב
אורה איתן בחרה בעינב ויסמן
אלונה פרנקל בחרה בטליה דריגס
מישל קישקה בחר בוליה רוזנצווייג
דני קרמן בחר בעדן אופיר

מוזיאון ישראל, ירושלים
the israel museum, jerusalem
متحف إسرائيل، اورشليم القدس

מרכז אדמונד דה רוטשילד
Edmond de Rothschild Center
مركز ادموند دي روتشيلد

איור, ותבונות לגבי טקסטים טובים וטובים פחות,
גיבוש זהות סגנונית והוראה, משפחה ופרנסה,
הצלחה מסחרית ואמנותית, וגם רגעי כישלון
כואבים וחלומות.

יוסי אבולעפיה שם דגש על הכישרון הרישומי
של **אלי בבג'נוב**, על ההבנה העמוקה של האדם דרך
הבעה ושפת גוף בעבודותיו; **אורה איתן** הדגישה
את הגמישות האמנותית של **עינב ויסמן**, את הדיוק
התרבותי-אמנותי שהיא מייצרת בעבודותיה
המסחריות ובפרויקטים האישיים שלה; **מישל**
קישקה שיבה את המבע האישי-נשי הביקורתי
והמגובש של **וליה רוזנצווייג**, המבטא אירוניה ועידון
בו-זמנית; **אלונה פרנקל** הדגישה את ההומור
והאינטליגנציה באיוריה של **טליה דריגס**, ואת
החופש והשמחה בדמויות הילדיות שהיא בוראת
מתוך שילוב של חמלה ויופי, ולא דרך עיוות או
גרוטסקה; **דני קרמן** התפעל מהיכולת הגבוהה של
עדן אופיר בכתיבה ובאיור, וציין את יכולתה לגבש
סגנון אמנותי-איורי-משחקי המשלב באופן מוקפד
ופרוע קולאז', טיפוגרפיה וציור מקורי ואישי.

התערוכה מבטאת תמהיל שלרוב אינו מוצג
בכפיפה אחת בעשייה היומיומית, המסחרית
והיצירתית, של היוצרים בישראל. הבחירה
הראשונית הייתה של המאיירים זוכי הפרסים
שבחרו את הצעירים, אבל בסיומו של התהליך
דומה שההזנה היא הדדית. הסרט והתערוכה יחדיו
הם תיעוד של מפגש אנושי ואמנותי בין מאיירים
שחברים לשרשרת האיוורת הישראלית העכשווית.
נברך את עשרת המאיירים, ונאחל להם המשך
הצלחה בדרכם האיוורת. הצלחה שלהם זו ברכה
גם עבורנו, הקוראים.

אורנה גרנות

אוצרת התערוכה

מנהלת ספריית האיור, אגף הנוער,

מוזיאון ישראל, ירושלים

חמישה זוגות של מאיירים ומאירות – אייקונים
שעליהם גדלנו לצד דור העתיד של האיור הישראלי –
רוקמים בסדרה של מפגשים יצירתיים קשר בין-
דורי חדש, וחושפים בפני הקהל דיאלוג שכולו
התפעלות הדדית, אישית ומקצועית, הנעה בין
צעדים ראשוניים ומהוססים להתבוננות רפלקטיבית
על העבר.

התערוכה היא פרי שיתוף פעולה בין מרכז
אדמונד דה רוטשילד בתל אביב לספריית האיור
במוזיאון ישראל, ירושלים. ליוצרים הצעירים
המציגים הוענקה חירות בבחירת יצירותיהם
לתערוכה: ספרים, סקיצות, קולאז'ים, רישומי
הכנה ועוד. מה שמייחד את גוף העבודות שמוצג
בגלריה הוא הרצון לייצר ולהוציא לאור "כרטיס
ביקור חזותי" שמנסח את השפה העצמאית כאן
ועכשיו.

הפרשנות האישית היא שמובילה את היוצרים.
עבודה שהחלה כסקיצה ללקוח לעיתים הובילה
לעבודה אישית; שריד מתרגיל או מפרויקט אקדמי
שנגנז לפתע מוביל לפריצת דרך בעבודה מול לקוח.
אצל כולם עולים ניסיונות להעמקה ולהתערענות
בעת ובעונה אחת, בקשה למצוא משמעות ישנה-
חדשה, נרטיב שהופך למוטיב חקר. כל לוח של
מאייר או מאירת מציג תהליך של התבוננות
אישית-רפלקטיבית על גוף העבודות המתהווה,
כל אחד מהם שונה וייחודי, אך דומה שהמחבר
ביניהם הוא הכמיהה לאיזון בין עבודה עם לקוחות
ובין יוזמה של פרויקטים אישיים.

הסרט שמלווה את התערוכה מתעד את
המפגש המרגש בין היוצרים ואת השיח המפרה
והכן שנוצר ביניהם. בשיחות מספרים המאיירים
הוותיקים לדור היוצרים של העתיד מדוע בחרו
בהם, ומספקים עצות ועידוד, בדרך הייחודית לכל
יוצר ויוצרת. הדיאלוג הבין-דורי משקף התלהבות
משותפת מאיור ישראלי איקוני וגם עכשווי, רגעי
צחוק, אותנטיות ובעיקר אהבה עמוקה לאיור,
אמנות שהיא תמהיל ייחודי של מילה-תמונה-
סיפור. יחד הם חולקים טיפים הנוגעים לטכניקות

יוסי אבולעפיה

נולד ב-1944 וגדל בטבריה. בגיל 17 התקבל לאקדמיה בצלאל, וסיים 4 שנות לימוד במגמה לגרפיקה. בתום שירותו הצבאי החל אבולעפיה לעבוד בטלוויזיה הישראלית כגרפיקאי וקריקטוריסט, ובמשך השנים יצר קטעי אנימציה לתוכניות ילדים, אקטואליה, בידור וסטירה, ובהם "ניקוי ראש" המיתולוגית. בתחילת הקריירה שלו עבד כתסריטאי ובמאי אנימציה בקנדה ובארזה"ב. הוא שימש כמנהל המחלקה לאנימציה בבצלאל, ולימד בה כפרופסור עד לפרישתו ב-2011. עד היום אייר אבולעפיה מעל 150 ספרי ילדים שיצאו לאור בישראל ובחו"ל, וכתב 11 מתוכם. הוא זכה בפרס מוזיאון ישראל לאיור ספר ילדים ע"ש בן-יצחק, בעיטור אנדרסן לספרות ילדים ונוער ובפרס נחום גוטמן לאיור.

אורה איתן

נולדה ב-1940 בתל אביב. היא למדה בבצלאל, ובמהלך השנים עסקה באיור בספרות ילדים ובעיתונות למבוגרים וילדים, וכן פרסמה בעיתונים טורים אישיים וסיפורים קצרים. איתן השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בישראל ובעולם, והציגה מספר תערוכות יחיד בולטות, ביניהן במוזיאון נחום גוטמן לאמנות בתל אביב ובספריית ויידנר באוניברסיטת הרווארד בבוסטון. היא שימשה כמרצה לאיור במחלקה לתקשורת חזותית בבצלאל במשך שנים רבות וכמרצה אורחת בבית הספר לעיצוב ריזדי ברוד איילנד. איתן איירה עשרות ספרי ילדים, ואיוריה מלווים טקסטים שנכתבו בידי מיטב הסופרים העבריים. היא זכתה בפרס מוזיאון ישראל לאיור ספר ילדים ע"ש בן-יצחק עבור שישה מספריה ובעיטור אנדרסן לספרות ילדים ונוער. ב-2010 עוטרה כיקירת המחלקה לתקשורת חזותית בבצלאל.

אלונה פרנקל

נולדה ב-1937 בקרקוב, פולין. היא גדלה בצל מלחמת העולם השנייה, תחילה עם הוריה בגטו לבוב, ולאחר מכן לבדה במחבוא בכפר בעוד הוריה התחבאו בעיר. ב-1949 עלתה עם משפחתה ארצה. פרנקל החלה את דרכה כמאיירת של ספרי ילדים, ולאחר מכן חיברה בעצמה סדרה של ספרי ילדים שגיבורם הוא ילד מתולתל בשם נפתלי, ביניהם סיר הסירים (1975) שהפך לרב-מכר ותורגם לשפות רבות. ספרה הראשון למבוגרים – ילדה – הוא ספר אוטוביוגרפי המגולל את סיפור ילדותה. ספר זה זיכה אותה בפרס ספיר לשנת 2005. בהמשך יצאו לאור הספר השני נערה (2009) והספר השלישי בטריולוגיה זו, אישה (2012).

פרנקל כתבה ואיירה מעל 35 ספרי ילדים, שתורגמו לשפות רבות, ואיירה עשרות ספרי ילדים מאת מחברים אחרים. ספרי הילדים שאיירה וכתבה זיכו אותה במגוון פרסים ובהם פרס מוזיאון ישראל לאיור ספר ילדים ע"ש בן-יצחק ועיטור אנדרסן לספרות ילדים ונוער.

מישל קישקה

נולד ב-1954 בלייז', בלגיה. הוא למד אדריכלות באקדמיה לאמנויות ולאדריכלות בלייז'. ב-1974, בעקבות מלחמת יום הכיפורים, עלה לישראל, ולמד באקדמיה בצלאל. לאורך השנים אייר קישקה עשרות ספרים לילדים ולמבוגרים. כמו כן אייר עבור עיתונים, כתב ואייר סיפורי קומיקס בירחונים שונים בישראל, ועבד על מגוון פרויקטים בתחום הקריקטורה בארץ ובעולם. בשנים 2004–2010 כיהן כיו"ר איגוד הקריקטוריסטים, היה חבר בוועדת ההיגוי להקמת המוזיאון הישראלי לקריקטורה ולקומיקס בחולון בשנים 2006–2008, ומ-2006 הוא חבר בארגון הבין-לאומי "קריקטוריסטים למען שלום". במשך שנים רבות שימש כמרצה בכיר לאיור וכפרופסור במחלקה לתקשורת חזותית בבצלאל עד לפרישתו ב-2020. לאחרונה הוציא קישקה לאור רומן גרפי בהמשכים בצרפתית ובעברית על היחסים בינו ובין אביו ניצול השואה. הוא זכה על ספריו בפרס מוזיאון ישראל לאיור ספר ילדים ע"ש בן-יצחק ובפרס דוש לקריקטורה.

דני קרמן

נולד ב-1940 במושבה כרכור. בגיל 16 התקבל לבצלאל, ואת לימודיו במגמה לעיצוב גרפי סיים ב-1959. במשך השנים אייר קרמן מאות ספרי ילדים, ספרי נסיעות שיזם את הוצאתם, וכן היה ממקימי המדור הסאטירי "דבר אחר" שבו שימש כותב ומאייר מוביל. קרמן לימד איור במוסדות אקדמיים שונים, והציג תערוכות יחיד רבות. במהלך הקריירה שלו יזם, כתב ואייר ספרים בנושאים מגוונים. זה למעלה מעשור קרמן מתחזק באופן פעיל בלוג שבו הוא כותב על מאיירים חשובים ועל תולדות האיור, ותורם מן הידע הרחב שלו לקהילת האיור הישראלית.

קרמן זכה על יצירתו בפרסים רבים, ביניהם יקיר פסטיבל האנימציה הקומיקס והקריקטורה, עיטור אנדרסן לספרות ילדים ונוער, פרס נחום גוטמן לאיור, פרס מוזיאון ישראל לאיור ספר ילדים ע"ש בן-יצחק, פרס סטימצקי ופרס למפעל חיים בתחום האמנות הפלסטית מטעם משרד החינוך התרבות והספורט.

עדן אופיר

נולדה ב-1996, וגדלה בחולון. ב-2021 סיימה את לימודיה במחלקה לתקשורת חזותית במכללת שנקר, בהתמחות באיור וטיפוגרפיה, וזכתה במלגת "קרן התרבות אמריקה-ישראל". ביום היא עובדת בחברת מיתוג, ובערב גוזרת ומדביקה רעיונות. העבודות שנבחרו לתערוכה הן איורי דמויות. כל דמות מספרת סיפור משלה, דרך מבטה, תנועתה, מנח גופה ואופי פרצופה. תהליך יצירת הדמויות נעשה תוך משחק ואלתור. חיבור הצורות זו לזו, יחד עם קווי מכחול חופשיים, מרכיב סיפור של רגע קטן כגודל, רגע יומיומי, לפעמים משעשע ולעיתים מרגש.

אלי בבג'נוב

נולד ב-1988, וגדל ביפו. ב-2018 סיים תואר ראשון בתקשורת חזותית בבצלאל, ומאז הוא עוסק באיור, בין השאר יצר את המיתוג לשבוע האיור 2021, והציג במספר תערוכות איור. בעבודותיו ישנו ניסיון לבחון חיבורים בין אמנות, עיצוב ואיור, תוך העמקה בפעולת הדפדוף, והענקת פרשנות מחדשת לפורמט ולקריאה. כמו כן הוא מתנסה בשילוב טכניקות ידניות של הדפס עם פרשנויות דיגיטליות. העבודות שבחר בבג'נוב לתערוכה מייצגות עבורו התבוננות, מקומיות, יומיומיות ותמימות. יש בהן שילוב בין איור מסורתי לדיגיטלי, ורצון לספר סיפורים קטנים בפריים בודד.

טליה דריגס

נולדה ב-1992, וגדלה בתל אביב. היא למדה במרכז האקדמי ויצ"ו חיפה בשנים 2014–2018, וכיום עובדת כמאיירת עצמאית מהסטודיו שלה בגבעתיים. דריגס עוסקת בעיקר באיור ספרי ילדים ובאיור לעיתונות. העבודות שנבחרו לתערוכה הן אוסף עבודות משלוש השנים האחרונות מאז סיום לימודיה בחיפה, בשילוב סקיצות ואיורים אישיים. כמו כן מוצג המארז המיוחד שיצרה בנושא "חלום ליל קיץ" – הצצה מאוירת אל מאחורי הקלעים של הפקת המחזה, היכרות עם הדמויות וחללי העבודה של בעלי המקצוע השונים המכינים את ההצגה. המארז כולל מקט להרכבה של סצנת היער.

עינב ויסמן

נולדה ב-1986, וגדלה באשקלון. ב-2017 סיימה את לימודיה בבצלאל. היא עובדת כמאיירת עצמאית, ומשלבת בין פרויקטים מסחריים עבור המותג "שופרא" ובין עבודות איור אמנותיות-אישיות, בעיקר עבור מגוון תערוכות האיור הקבוצתיות שהשתתפה בהן ואצרה. איוריה משלבים אלמנטים ויזואליים של תרבויות שונות מהעולם, כאשר כל איור מתמקד בתרבות שונה. כך, מהלך העבודה על כל איור הוא עבורה כמו טיול במקומות רחוקים. היא אוהבת לשלב בעלי חיים באיורים, ומנסה להעביר לצופה את המצוקה של בעלי החיים בעולם המודרני, ולעודד יחס אוהב והוגן כלפיהם.

וליה רוזנצווייג

נולדה ב-1989 ברוסיה, וב-2000 עלתה עם משפחתה ארצה. ב-2018 סיימה את לימודיה במסלול תקשורת חזותית במנשר. היא עובדת כארט דירקטורית, מעצבת ומאיירת, ובעיקר נהנית מהחיים. רוזנצווייג בחרה להציג את העבודות האחרונות שעבדה עליהן, לקט איורים לטור של לילך וולך שמתפרסם במגזין "ליברל" קרוב לחמש שנים, וכן את הסדרה "שיעורי בית". בשנתיים האחרונות הבידוד, הסגרים, העבודה מהבית הפכו את הבית למרכז חייה. במקביל, בזמן ההיריון וחופשת הלידה קיבל נושא הבית והקינון עוד רובד. בעבודה המוצגת רוזנצווייג מאפשרת לצופה להסתכל במבט חיובי על הרגעים והשיעורים שהזמן האחרון זימן לנו, בתקווה שלא נשכח אותם במהרה.

مركز آدموند ده روتشيلد فوعل לקידום וטיפוח אמנים. ות ומעצבים. ות בשנים הראשונות לאחר סיום לימודיהם. הגבוהים בתחומי האמנות והעיצוב בארץ. פעילות המרכז מתמקדת בהענקת כלים ופיתוח כישורים מקצועיים ליוצרים. ות בתחילת דרכם. נ.

يعمل مركز إدموند دي روتشيلد على تشجيع ورعاية الفنانين.ات والمصممين.ات في السنوات الأولى بعد الانتهاء من دراساتهم العليا في مجالات الفن والتصميم في البلاد. تتركز نشاطات المركز على توفير الأدوات وتطوير المهارات المهنية للمبدعين.ات في بداية مسيرتهم.ن

www.edrcenter.com
EDRcenter @
@edrcenter

بركة الرسّام

اختار الفائزون بجائزة إسرائيل للرسوم التوضيحية- جيل مؤسسي الرسم التوضيحي الإسرائيلي المعاصر- أنّ يقدّموا في معرضهم رسامين شباب وواعدين لا يزالون في بداية طريقهم في مجال الرسم:

اختار يوسي أبو العافية إيلي بابايينوف
اختارت أورا إيتان عينا فایسمان
اختارت أولونا فرنكل طالبا دريغس
اختار داني كارمن عيدن أوفر
اختار ميشيل كيشكا فاليا روزينستفيغ

מוזיאון ישראל, ירושלים
the israel museum, jerusalem
متحف إسرائيل، اورشليم القدس

מרכז אדמונד דה רוטשילד
Edmond de Rothschild Center
مركز إدموند دي روتشيلد

يسلط يوسي أبو العافية الضوء على موهبة الرسم لدى إيلي بابايينوف، على الفهم العميق للإنسان عن طريق التعبير ولغة الجسد في أعماله؛ تناول أورا إيتان المرئنة الفنية لدى عينا فایسمان، الدقة الثقافية-الفنية التي تميز أعمالها التجارية ومشاريعها الشخصية؛ أنثى ميشيل كيشكا على التعبير الشخصي-النسائي النقدي والمبلور لدى فاليا روزينستفيغ، الذي يحمل في طياته مفارقة ساخرة وتساميًا في الوقت نفسه؛ تشدد أولونا فرنكل على الحس الفكاهي والذكاء في رسومات طالبا دريغس، والحرية والسعادة المتمثلتين في الشخصيات الطفولية التي تبنيها بواسطة مزيج من الرأفة والجمال، وليس عن طريق التشويه والزخرفة الهزلية؛ تحمس داني كارمن عيدن أوفر في الكتابة والرسم، وأشاد بقدرتها على بلورة أسلوب يدمج بين الفن، الرسم واللعب- مزيج محنّ وجنوني بين الكولاج، فن صياغة الحروف ورسم مبتكر وشخصي.

يشكل هذا المعرض مزيجًا لا نجده عامةً في نفس المكان في الإنتاج اليومي، التجاري والإبداعي، للفنانين والمبدعين في إسرائيل. الاختيار الأولي كان للرسامين الفائزين بالجوائز، الذين اختاروا المبدعين الشباب، ولكن في نهاية المطاف، يبدو أنّ السبورة كانت مثرية للطرفين. الفيلم والمعرض معًا هما توثيق للقاء إنساني وفني بين رسامين تجمع بينهم سلسلة من الرسومات الإسرائيلية المعاصرة.

نهى جميع الرسامين وتتمنى لهم دوام النجاح في مسيرتهم الفنية في مجال الرسم. نجاحهم هو فخر لنا نحن أيضًا، القراء.

أورنا غرانوت

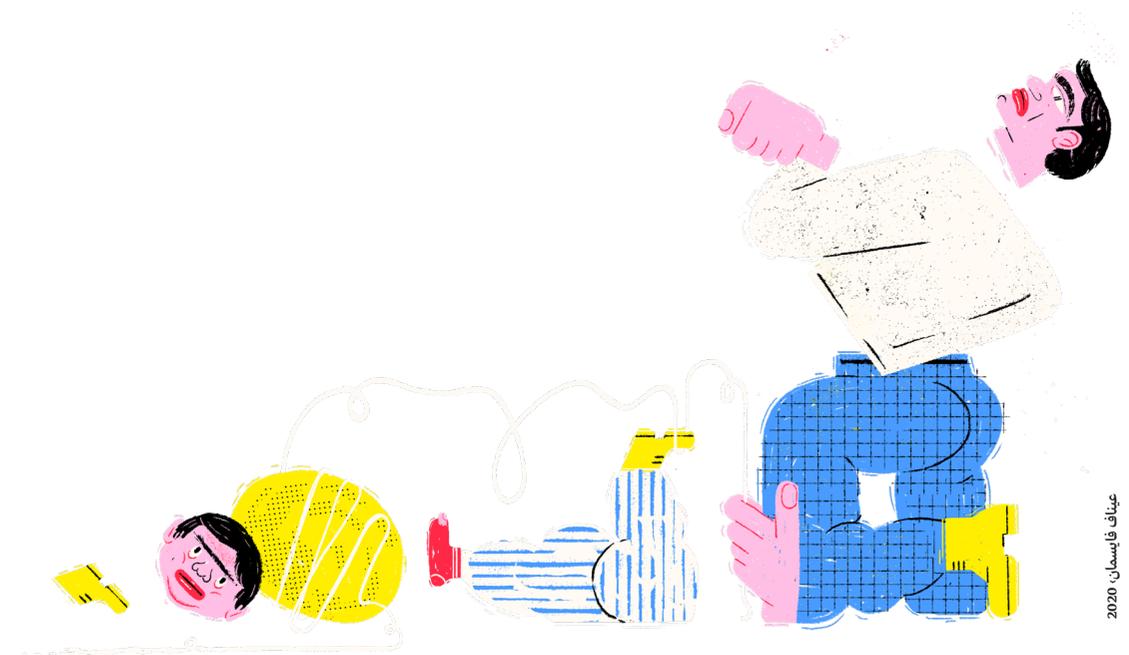
أمانة المعرض

مديرة مكتبة الرسم، قسم الشبيبة،
متحف إسرائيل، القدس

خمسة أزواج من الرسامين والرسامات- رموز ترعرعنا على أعمالهم، إلى جانب جيل المستقبل في مجال الرسم التوضيحي الإسرائيلي- ينسجون في سلسلة من اللقاءات الإبداعية علاقة جديدة بين أجيال مختلفة، ويعرضون أمام الجمهور حوارًا قائمًا على شغف متبادل، على المستويين الشخصي والمهني، والتنقل بين خطوات أولية ومتردة وبين تأمل انعكاسي للماضي.

المعرض هو ثمرة تعاون بين مركز إدموند دي روتشيلد في تل أبيب ومكتبة الرسم في متحف إسرائيل، القدس. أعطيت للفنانين الشباب المشاركين في المعرض حرية اختيار الأعمال للمشاركة في العرض: كتب، رسومات أولية، كولاجات، رسومات تحضيرية وغير ذلك. ما يميّز مجموعة الأعمال المعروضة في صالة العرض هو الرغبة في إنتاج وإصدار «بطاقة شخصية مرئية» تصيغ لغة ذاتية هنا والآن.

التأويل الشخصي هو الذي يقود هؤلاء المبدعين. مشروع بدأ كرسوم أولي لعميل انتهى بتطوير مشروع شخصي؛ بقايا تمرين أو مشروع أكاديمي مؤجل تحول فجأة إلى عمل ريادي أمام عميل. تبرز لدي الجميع محاولات التعمق والتجدد في نفس الوقت، رغبة في إيجاد معنى قديم-جديد، رواية تتحول إلى موضوع بحث. كل لوحة لرسام/ة تستعرض سيرة ذاتي-انعكاسي لمجموعة الأعمال قيد التطوير، لكل منهم ميزة خاصة، ولكن يبدو أنّ القاسم المشترك بينهم هو التوق لتحقيق التوازن بين العمل مع العملاء والمبادرة لمشاريع شخصية. الفيلم المرافق للمعرض يوثق اللقاء المؤثر بين الفنانين والحوار المثري بينهم. في هذه اللقاءات، يُخبر الفنانون المخضرمون جيل رسامي المستقبل بسبب اختيارهم لهم، يقدمون لهم النصائح والتشجيع، بطريقة خاصة بكل فنان وفنانة. الحوار بين الأجيال يعكس حماسًا مشتركًا للرسم الإسرائيلي الأيقوني والمعاصر، لحظات مفرحة صادقة، والأهم من ذلك كله، شغف عميق بالرسم- مزيج فني مميز بين الكلمة-الصورة-القصة. يتشاركون النصائح بخصوص تقنيات الرسم، أفكار حول نصوص جيدة وأخرى ضعيفة، بلورة هوية أسلوبية، التدريس والعائلة والعمل من أجل العيش الكريم، النجاح التجاري والفني، ولحظات الفشل المؤلمة والأحلام.

ولد **يوسي أبو العافية** في عام ١٩٤٤ وترعرع في مدينة طبريا. عندما كان في ال١٧ من عمره، قُبل لأكاديمية بيتسائيل، حيث درس لمدة ٤ سنوات في قسم الجرافيك. في نهاية خدمته العسكرية، بدأ أبو العافية بالعمل في التلفزيون الإسرائيلي كمصمم جرافيكي ورسام كاريكاتير، وعلى مدار سنوات طويلة، أنتج فيديوهات رسوم متحركة للأطفال، لبرامج شؤون الساعة، الترفيه والساتيرا، ومن بينها البرنامج الأسطوري «نيكوي روش». في بداية مسيرته المهنية، عمل كسيناريست ومخرج أفلام رسوم متحركة في كندا والولايات المتحدة. شغل منصب مدير قسم الرسوم المتحركة في بيتسا لثيل (براندينغ)، حيث عمل محاضرًا بدرجة بروفسور إلى أن تقاعد في عام ٢٠١١. تحتوي ذخيرة أعماله حتى الآن على ١٥٠ كتاب أطفال صدروا في البلاد وخارجها، وقد أُلّف ١١ كتابًا منهم. فاز بجائزة متحف إسرائيل لرسومات كتب الأطفال على اسم بن يتسحاك، وحصل على وسام أندرسن لأدب الأطفال وعلى جائزة ناحوم غوتمان للرسم.

يوسي أبو العافية

ولدت أورا إيتان في عام ١٩٤٠ في تل أبيب. تعلمت في بيتسائيل، وعملت على مدار سنوات طويلة في مجال الرسم في أدب الأطفال وفي الصحافة المخصصة للكبار والصغار، بالإضافة إلى نشر أعمدة صحفية شخصية وقصص قصيرة. شاركت إيتان في العديد من المعارض الجماعية في البلاد والعالم، وأقامت أيضًا عدة معارض فردية بارزة، من بينها معرض متحف ناحوم غوتمان للفنون في تل أبيب وفي مكتبة وايدنر في جامعة هارفارد في بوسطن. عملت مُحاضرة للرسم في قسم الاتصال البصري في بيتسائيل على مدار سنوات طويلة، وكمحاضرة-ضيفة في مدرسة التصميم ريزدي في رود آيلاند.

رسمت إيتان لعشرات كتب الأطفال، ورسوماتها مرافقة لنصوص كتب بقلم خيرة الكتاب العبريين. فازت بجائزة متحف إسرائيل لرسومات كتب الأطفال على اسم بن يتسحاك عن ستة من كتبها، وحصلت على وسام أندرسن لأدب الأطفال والياפעين. في عام ٢٠١٠، تم تكريمها بلقب عريزة قسم الاتصال البصري في بيتسائيل.

أورا إيتان

ولدت ألونا فرنكل في عام ١٩٣٧ في كراكوف، بولندا. ترعرعت في ظل الحرب العالمية الثانية، أولًا مع والديها في غيتو ليفوف، من ثم بمفردها في مخبأ في إحدى القرى، بينما اختبأ والداها في المدينة. في عام ١٩٤٩، هاجرت إلى البلاد مع والديها. بدأت فرنكل طريقها كرسامة لكتب الأطفال، ومن ثم أُلّفت بنفسها سلسلة كتب أطفال بطلها طفل مجتهد الشعر اسمه نفتالي، ومن بينها «سير هاسبريم- أو القدر الأكبر» (١٩٧٥) الذي حقق نسبة مبيعات عالية وترجم لعدة لغات. كتابها الأول للكبار- بالدا- طفلة- هو سيرة ذاتية يسرد قصة طفولتها. فاز هذا الكتاب بجائزة ساير لعام ٢٠٠٥. أصدرت لاحقًا كتابها الثاني نيعارا-فتاة (٢٠٠٣)، والكتاب الثالث في هذه الثلاثية حمل عنوان إيشا- امرأة (٢٠١٢).

قامت فرنكل بتأليف ورسم أكثر من ٣٥ كتاب أطفال، الذين ترجموا للغات عديدة، ورسمت لكتب أطفال لمؤلفين آخرين. حصلت على جوائز عديدة عن كتب

الأطفال التي رسمتها وألفتها، من بينها جائزة متحك إسرائيل لرسومات كتب الأطفال على اسم بن يتسحاك عن ستة من كتبها، وحصلت على وسام أندرسن لأدب الأطفال والياפעين.

أورا إيتان وألونا فرنكل مع أطفالهن

ولد **ميشيل كيشكا** في عام ١٩٥٤ في مدينة لبيج، في بلجيكا. درس الهندسة المعمارية في أكاديمية الفنون والهندسة المعمارية في لبيج. في عام ١٩٧٤، في أعقاب حرب يوم الغفران، هاجر إلى البلاد، ودرس في أكاديمية بيتسائيل. على مدار سنوات طويلة، رسم كيشكا عشرات الكتب للأطفال والكبار. رسم أيضًا للصحف، وكتب ورسم قصصًا مصورة لمجلات شهرية مختلفة في البلاد، وعمل على مشاريع مختلفة في مجال رسم الكاريكاتير في البلاد والعالم. في الفترة ما بين ٢٠٠٤ و٢٠١٠، شغل منصب رئيس اتحاد رسامي الكاريكاتير، كان عضوًا في اللجنة التوجيهية لإقامة المتحف الإسرائيلي للكاريكاتير والأقصص المصورة في حولون ما بين ٢٠٠٦ و٢٠٠٨، وهو عضو في المنظمة الدولية «الرسم الكاريكاتورية من أجل السلام» منذ عام ٢٠٠٦. عمل على مدار سنوات طويلة كمحاضر كبير للرسم وكأستاذ بدرجة بروفسور في قسم الاتصال البصري في بيتسائيل حتى استقالته في عام ٢٠٢٠.

أصدر كيشكا مؤخرًا رواية مصورة متسلسلة، باللغتين العبرية والفرنسية، حول علاقته بوالده، الناجي من المحرقة النازية. فاز عن كتبه بجائزة إسرائيل لرسومات كتب الأطفال على اسم بن يتسحاك، وبجائزة دوش لرسم الكاريكاتير.

ميشيل كيشكا مع أطفاله وأحفاده

ولد **داني كارمن** في عام ١٩٤٠ في كركور. عندما كان في ال١٦ من عمره، قُبل للدراسة في أكاديمية بيتسائيل، وأنهى دراسته في قسم تصميم الجرافيك في عام ١٩٥٩. على مدار سنوات طويلة، رسم كارمن مئات كتب الأطفال، كتب الرحلات التي بادر لإصدارها، وكان من مؤسسي العمود الصحفي الساخر «دافار أهير» حيث عمل ككاتب ورسام رئيسي. دُرّس كارمن الرسم في مؤسسات أكاديمية مختلفة، وأقام معارض فردية عديدة. أثناء مسيرته المهنية، بادر وألّف ورسم مختلف الكتب حول مواضيع مختلفة. يدير كارمن منذ نحو عقد من الزمن مدونة يكتب فيها عن رسامين مهمين وعن تاريخ الرسم، ويقدم معلومات مثرية لمجتمع الرسامين الإيضاحيين الإسرائيليين.

فاز كارمن بجوائز عديدة عن أعماله، من بينها لقب عزيز مهرجان الرسوم المتحركة والقصص المصورة والكاريكاتير، وسام أندرسن لأدب الأطفال والياפעين، جائزة ستيماتسكي وجائزة ميفعال حاييم في مجال الفنون التشكيلية التابعة لوزارة التربية والتعليم والثقافة والرياضة.

ولدت **عيدان أوفير** في عام ١٩٩٦ وترعرعت في حولون. في عام ٢٠٢١، أنهت دراستها في قسم الاتصال البصري في كلية شنكار، حيث تخصصت في الرسم الإيضاحي وفن صياغة الحروف، وحصلت على منحة «صندوق الثقافة أمريكا-إسرائيل». تعمل في النهار في شركة المتحركة في بيتسائيل، وتقوم ليلاً بـ «قص ولصق» الأفكار. أعمالها التي اختيرت للمعرض هي رسومات لشخصيات. تسرد كل شخصية قصتها من خلال نظرتها، حركتها، وضعية جسدها، وملامح وجهها. سيرورة خلق الشخصيات تتم بواسطة التمثيل والارتجال. ربط الأشكال ببعضها البعض، مع ضربات فرشاة حرة، تخلق قصة للحظات صغيرة وكبيرة على حد سواء، لحظة يومية، أحيانًا مسلية وأحيانًا مؤثرة.

عيدان أوفير مع أطفالها وأحفادها

ولد **إيلي بابايونوف** في عام ١٩٨٨ وترعرع في يافا. في عام ٢٠١٨، أنهى دراسات اللقب الأول في الاتصال البصري في بيتسائيل، وانخرط منذ ذلك الحين في مجال الرسم الإيضاحي. كُلف بتوسيم أسبوع الرسم الإيضاحي لعام ٢٠٢١، وعرض أعماله في عدة معارض للرسوم. نجد في أعماله محاولة لفحص العلاقة بين الفن، التصميم والرسم الإيضاحي، مع التعمق في عملية التصفح، وإعطاء تأويل جديد للصيغة وللنص. يحاول أيضًا الدمج بين تقنيات طباعة بدوية وتأويلات رقمية. الأعمال التي اختارها بابايونوف للمعرض تمثل بالنسبة له التأمل، الواقع المحلي، الحياة اليومية والسذاجة. يدمج بين الرسم التقليدي والرقمي، الرغبة في سرد قصص قصيرة ضمن إطار واحد.

عيلان أوفير مع أطفالها وأحفادها

ولدت طالبا دريغس في عام ١٩٩٢ وترعرعت في تل أبيب. درست في المركز الأكاديمي فيتسو في حيفا في الفترة ما بين ٢٠١٤-٢٠١٨، وتعمل حاليًا كرسامة مستقلة في الاستوديو الخاص بها في غفعتايم. تعمل دريغس أساسًا في مجال رسم كتب الأطفال والرسم للصحف. الأعمال التي اختيرت للمعرض هي مجموعة أعمال من آخر ثلاث سنوات منذ انتهاء دراستها في حيفا، إلى جانب رسومات أولية ورسومات شخصية. يشمل المعرض أيضًا الرزمة الخاصة التي أنتجتها حول موضوع «حلم ليلة منتصف الصيف»- نظرة فنية إلى كواليس إنتاج المسرحية، التعرف إلى الشخصيات وفضاءات عمل أصحاب المهن المختلفة الذين يجهّزون للعرض. الرزمة تشمل مجسم لمشهد الغابة.

ولدت **عيناف فايسمان** في عام ١٩٨٦ وترعرعت في أشكلون. في عام ٢٠١٧، أنهت دراستها في بيتسائيل. تعمل كرسامة مستقلة، وتدمج بين مشاريع تجارية لماركة «شوفرا» وبين رسومات فنية-شخصية، خاصةً لمختلف معارض الرسم الجماعية التي شاركت فيها ونظمتها. تدمج رسوماتها بين عناصر بصرية من ثقافات مختلفة من العالم، بحيث يتمحور كل رسم حول ثقافة مختلفة. بالتالي، فإن سيرورة العمل على كل رسم هي بمثابة رحلة إلى أماكن بعيدة. تحب دمج الحيوانات في رسوماتها، وتحاول أن تصور للمشاهد ضائقة الحيوانات في عالمنا العصري، والتشجيع على معاملتهم بحبٍ وإنصافٍ.

فايسمان مع أطفالها وأحفادها

ولدت **فاليا روزينستفيغ** في عام ١٩٨٩ في روسيا، وهاجرت إلى البلاد مع عائلتها في عام ٢٠٠٠. في عام ٢٠١٨، أنهت دراستها في مسار الاتصال البصري في مينشار. تعمل كمديرة فنية، مصممة ورسامة، والأهم من ذلك كله أنّها تحرص على الاستمتاع بما تقدمه لنا الحياة. اختارت روزينستفيغ عرض أعمالها الأخيرة، وهي مجموعة مختارة من الرسومات لعمود ليلاخ فولخ الذي ينشر في مجلة «ليبرال» منذ خمس سنوات تقريبًا، وسلسلة «واجبات بيتية». في السنتين الأخيرتين، الحجر الصحي، الإغلاقات، العمل من المنزل- جعلوا من منزلها مركز حياتها. في الوقت نفسه، خلال فترة الحمل والولادة، أضيف مستوى إضافي إلى موضوع البيت وتأسيس الأسرة. في الأعمال المعروضة، تتيح روزينستفيغ للمشاهد المجال للنظر بشكل إيجابي إلى اللحظات والدروس المستفادة من الفترة الأخيرة، على أمل عدم نسيانها سريعًا.

فايسمان مع أطفالها وأحفادها

ولدت طالبا دريغس في عام ١٩٩٢ وترعرعت في تل أبيب. درست في المركز الأكاديمي فيتسو في حيفا في الفترة ما بين ٢٠١٤-٢٠١٨، وتعمل حاليًا كرسامة مستقلة في الاستوديو الخاص بها في غفعتايم. تعمل دريغس أساسًا في مجال رسم كتب الأطفال والرسم للصحف. الأعمال التي اختيرت للمعرض هي مجموعة أعمال من آخر ثلاث سنوات منذ انتهاء دراستها في حيفا، إلى جانب رسومات أولية ورسومات شخصية. يشمل المعرض أيضًا الرزمة الخاصة التي أنتجتها حول موضوع «حلم ليلة منتصف الصيف»- نظرة فنية إلى كواليس إنتاج المسرحية، التعرف إلى الشخصيات وفضاءات عمل أصحاب المهن المختلفة الذين يجهّزون للعرض. الرزمة تشمل مجسم لمشهد الغابة.

فايسمان مع أطفالها وأحفادها

Association; from 2006 to 2008, he was a member of the steering committee for the establishment of the Israeli Cartoon Museum in Holon; and since 2006, he has been a member of the international organization Cartoonists for Peace. Until his retirement in 2020, Kichka was a senior lecturer in illustration and a professor in the Visual Communications Department at Bezalel.

Kichka has recently published a series of autobiographical graphic novels in Hebrew and French about his relationship with his father, a Holocaust survivor. For his books, he won the Israel Museum Ben-Yizhak Award for the Illustration of a Children's Book and the Dosh Cartooning Award.

Danny Kerman

was born in Karkur in 1940. At the age of 16, he was accepted to the Bezalel Academy of Art and Design, from which he graduated in 1959 with a degree in graphic design. Over the years, he illustrated hundreds of children's books and travel

books, whose publication he initiated. Kerman was also one of the founders of the satirical column "Davar Acher", for which he was a senior writer and illustrator. Kerman has taught illustration at various academic institutions and has presented numerous solo exhibitions. He has initiated, written, and illustrated books on a variety of subjects. For more than a decade, Kerman has maintained a blog where he discusses the history of illustration and important illustrators, sharing his extensive knowledge with the Israeli illustration community.

Kerman has received many awards for his work. He was named "Yakir Ha'Festival" of the Animix Comics and Cartoon Animation Festival, and won the Hans Christian Andersen Illustration Award, the Nachum Gutman Illustration Award, the Israel Museum Ben-Yizhak Award for the Illustration of a Children's Book, the Steimatzky Prize, and the Lifetime Achievement Award from the Ministry of Education, Culture and Sports.

Eden Ofir

was born in 1996 and grew up in Holon. In 2021, she graduated from the Department of Visual Communications at Shenkar College of Engineering and Design, where she specialized in illustration and typography and received a scholarship from the America-Israel Cultural Foundation. By day she works for a branding company, and by night she cuts and pastes ideas. The works selected for the exhibition feature illustrations of various characters, each of which tells its own story through its gaze, movement, posture and facial expression – all in a playful way and through improvisation. By combining shapes, and with the free brushstrokes, a miniscule fragment of an everyday moment is granted momentousness; a daily fraction, amusing and exciting at times.

Eli Babajanov

was born in 1988 and grew up in Jaffa. In 2018, he graduated from the Bezalel Academy of Art and Design with a bachelor's degree in visual communication and has been involved in illustration ever since. Babajanov designed the branding for Illustration Week 2021 and presented his works in a number of illustration exhibitions. His work seeks to explore the connection between art, design and illustration by delving into the act of page turning, reinterpreting format and reading. Babajanov also combines manual printing techniques with digital interpretations. For Babajanov, the works he has selected for the exhibition represent observation, locality, ordinariness and innocence. He combines traditional and digital illustration as well as a desire to tell small stories that fit into a single frame.

Talia Drigues

was born in 1992 and grew up in Tel Aviv. She studied at the Wizo Haifa Academy of Design and Education from 2014 to 2018 and currently works as a freelance illustrator in her studio in Givatayim. Drigues mainly illustrates children's books and newspapers. The works she has chosen for the exhibition are a collection of works from the last three years since her graduation from Wizo, combined with selected sketches and illustrations. Also on display is Drigues' elaborate package for "A Midsummer Night's Dream" – an illustrated behind-the-scenes look at the production of the play, an introduction to the characters and the work areas of the various professionals preparing the play. The package includes a kit for putting together the forest scene.

Einav Vaisman

was born in 1986 and grew up in Ashkelon. In 2017, she graduated from the Bezalel Academy of Art and Design. She works as a freelance illustrator, combining commercial projects for the Shoofra brand with solo artistic illustrations she creates mainly for various group exhibitions she has participated in and curated. Her illustrations incorporate visual elements from different cultures around the world, with each piece

focusing on a different culture, so that working on each illustration becomes a journey to faraway lands. Vaisman often incorporates animals into her illustrations, seeking to convey their plight in the modern world and to promote a caring, conscientious attitude towards all living things.

Valya Rozencvaig

was born in Russia in 1989 and immigrated to Israel with her family in 2000. In 2018, she graduated from Minshar School of Art with a degree in visual communication. She works as an art director, designer and illustrator and tries to enjoy life to the fullest. Rozencvaig has decided to showcase her latest work, a collection of illustrations for Lilach Wallach's column, which has been published in Liberal magazine for approximately five years, and a series called "Homework." Over the past two years, isolation, lockdown, and working from home have made Home the center of Rozencvaig's life. However, with her pregnancy and maternity leave, the concept of home and nesting has taken on another layer of meaning. In the works she displays, Rozencvaig allows viewers to take a positive look at recent events and the lessons they unfold in hopes that we will not soon forget them.

The Edmond de Rothschild Center works to promote and nurture artists and designers who are graduates of higher art and design studies in Israel during their initial years of activity. The Center's activity focuses on providing the artists with tools and on developing their professional skills in the early stages of their careers.

illustrations, and the freedom and joy of the childish figures she creates with a combination of compassion and beauty rather than distortion and grotesqueness; **Danny Kerman** admired **Eden Ofir's** high capabilities of writing and drawing and noted her talent in crystallizing an artistic-illustrative-playful style that pristinely and passionately combines collage, typography, and original, personal drawing; **Michel Kichka** praised **Valya Rozencvaig's** critical, consolidated personal-feminine expression, simultaneously ironic and delicate; and **Ora Eitan** highlighted **Einav Vaisman's** artistic flexibility, the cultural-artistic precision of her commercial works and personal projects.

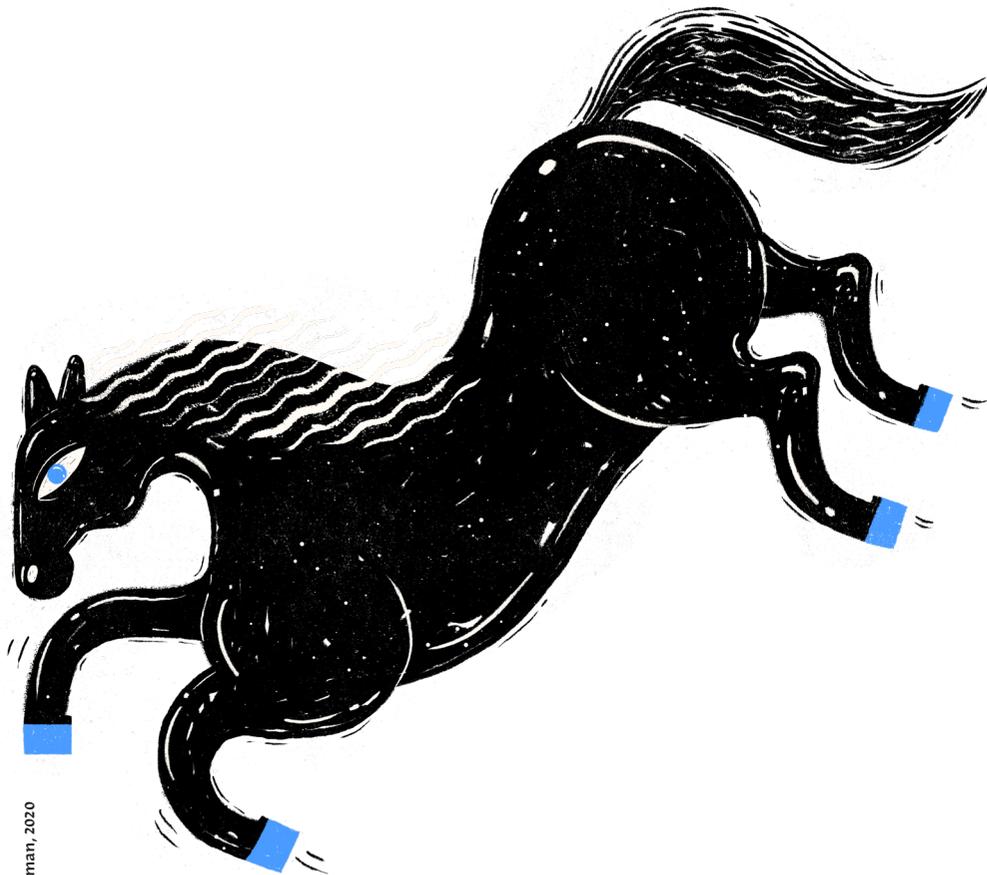
The exhibition features a mix that is not usually exhibited together in Israeli artists' daily, commercial and creative work. The initial blessing –

the exhibition's Hebrew title alludes to the blessings of Biblical fathers as well as to the traveler's prayer – was that of the laureate illustrators who chose the younger ones, but at the end of the process it seems that the blessing was mutual. The film and the exhibition together document a human, artistic encounter between illustrators who are linked together into a sequence of contemporary Israeli illustration.

We offer our blessing to the ten illustrators and wish them continued success in their artistic path. Their success is a blessing for us, the readers, too

Orna Granot

Exhibition curator
Head of Illustration Library,
Youth Wing, the Israel Museum,
Jerusalem

Einav Vaisman, 2020

Yossi Abolafia

was born in 1944 and grew up in Tiberias. At the age of 17, he was accepted to the Bezalel Academy of Art and Design and completed 4 years in the Department of Visual Communication. After his military service, Abolafia began working for Israeli television as a graphic artist and caricaturist. Over the years, he created animated clips for children's programs, news programs, entertainment programs, and satirical shows – including the mythological "Nikui Rosh". Early in his career, Abolafia worked as a scriptwriter and animation director in Canada and the United States. He later served as head of the Animation Department at Bezalel, where he taught as a professor until his retirement in 2011.

To date, Abolafia has illustrated over 150 children's books published in Israel and abroad, of which he has authored 11. He won the Israel Museum Ben-Yizhak Award for the Illustration of a Children's Book, the Hans Christian Andersen Award for illustrating children's books and the Nachum Gutman Illustration Award.

Ora Eitan

was born in Tel Aviv in 1940. She studied at the Bezalel Academy of Art and Design and over the years has illustrated children's literature, and newspaper illustrations for children and adults, as well as publishing personal columns and short stories in various newspapers. Eitan has participated in many group exhibitions in Israel and around the world, and has presented a number of prominent solo exhibitions, including at the Nachum Gutman Museum of Art in Tel Aviv and the Weidner Library at Harvard University in Boston. For many years, Eitan was an illustration lecturer in the Department of Visual Communication at Bezalel and a guest lecturer at the Rhode Island School of Design (RISD).

Eitan has illustrated dozens of children's books and her illustrations accompany texts written by some of the finest Hebrew authors. For six of the books she illustrated, Eitan received the Israel Museum Ben-Yizhak Award for the

Illustration of a Children's Book. She won the Hans Christian Andersen Illustration Award and, in 2012, she was named "Yakir Bezalel" – Honorary Fellow of Bezalel's Department of Visual Communication.

Alona Frankel

was born in Krakow, Poland, in 1937. She grew up in the shadow of War World II, living with her parents in the Lvov ghetto and then hiding in a village while her parents hid in the city, until finally immigrating to Israel with her family in 1949. Frankel began her career as an illustrator of children's books, and then wrote a series of children's books whose protagonist is a curly-haired boy named Naftali and which includes *Sir HaSirim (Once Upon a Potty)*, now a bestseller translated into many languages. Her first book for adults, *A Girl*, is an autobiography that narrates the story of her childhood, for which she won the Sapphire Prize in 2005. The book was followed by a second book, *Teen* (2009), and *Woman* (2012), the third book to complete this trilogy.

Frankel has written over 35 children's books, which have been translated into many languages, and illustrated dozens of children's books by other authors. She has received numerous awards for the books she has written and illustrated, including the Israel Museum Ben-Yizhak Award for the Illustration of a Children's Book and the Hans Christian Andersen Illustration Award.

Michel Kichka

was born in 1954 in Liege, Belgium, where he studied architecture at the Academy of Art and Architecture. After the Yom Kippur War, he immigrated to Israel in 1947 and studied at the Bezalel Academy of Art and Design. Over the years, Kichka has written dozens of books for children and adults, he has illustrated for various newspapers, he has written and illustrated comic stories for several magazines in Israel, and he has worked on a variety of cartoon projects in Israel and around the world. From 2004 to 2010, Kichka was chairman of the Cartoonists

The Illustrator's Blessing

Laureates of the Israel Museum Illustration Prize, the founding generation of contemporary Israeli illustration, have chosen to present promising young illustrators in this exhibition:

Yossi Abolafia chose Eli Babajanov
Alona Frankel chose Talia Drigues
Danny Kerman chose Eden Ofir
Michel Kichka chose Valya Rozencvaig
Ora Eitan chose Einav Vaisman

מרכז אדמונד דה רוטשילד
Edmond de Rothschild Center
مركز ادموند دي روتشيلد

מוזיאון ישראל, ירושלים
the israel museum, jerusalem
متحف إسرائيل، اورشليم القدس

Five pairs of illustrators — icons we have known since childhood alongside the future generation of Israeli illustration — weave in a series of creative encounters a new, intergenerational link and present to the public a dialogue replete with mutual personal and professional admiration, shifting between hesitating first steps and a reflective examination of the past.

The exhibition stems from a collaboration between the Edmond de Rothschild Foundation in Tel Aviv and the Illustration Library at the Youth Wing of the Israel Museum, Jerusalem. The young illustrators were given a free reign in choosing their works for the exhibition: books, sketches, collages, drafts, etc. The body of work featured in the gallery is characterized by the wish to create and present a “visual visiting card” that defines the independent language here and now.

The artists are led by their own personal interpretation. A work that started off as a sketch for a client at times leads to a personal work; an archived remnant from an academic exercise or project suddenly leads to a breakthrough in working with a client. All feature attempts at simultaneously intensifying and revitalizing, a wish to find an old-new meaning, a narrative that becomes a research motif. Each illustrator's board

presents a process of personal-reflective examination of their own body of work in progress, each is different and unique, yet seems to be connected by the yearning for balancing working with clients and initiating personal projects.

The film that accompanies the exhibition documents the poignant encounter between the artists, and the honest, nurturing discourse that arises from it. The senior illustrators tell the future generation of artists why they chose them and offer advice and encouragement, each in his or her unique way. This intergenerational dialogue reflects a joint excitement for iconic and contemporary Israeli illustration, moments of laughter, authenticity and mostly a deep love of illustration, an art that is a unique mix of word-image-story. Together they share tips about illustration techniques, insights about good and not-so-good texts, forming a stylistic identity and tutoring, family and livelihood, commercial and artistic success, as well as painful moments of failure and dreams.

Yossi Abolafia emphasized **Eli Babajanov's** talent for drawing, his deep understanding of humans through expression and body language in his works; **Alona Frankel** stressed the humor and intelligence in **Talia Drigues'**